

LXXXIII.

83

IN SECUNDAS NU-
PTIAS

*Viri prudentiâ, doctrinâ ac rerum usu
Spectatissimi.*

Dn. VALENTINI DALI-

CHOU Senatoris & Civitati V Vittenber-
genſi ab Actis publicis,

Cum

Ornatissimâ Virgine

ELISABETHA,

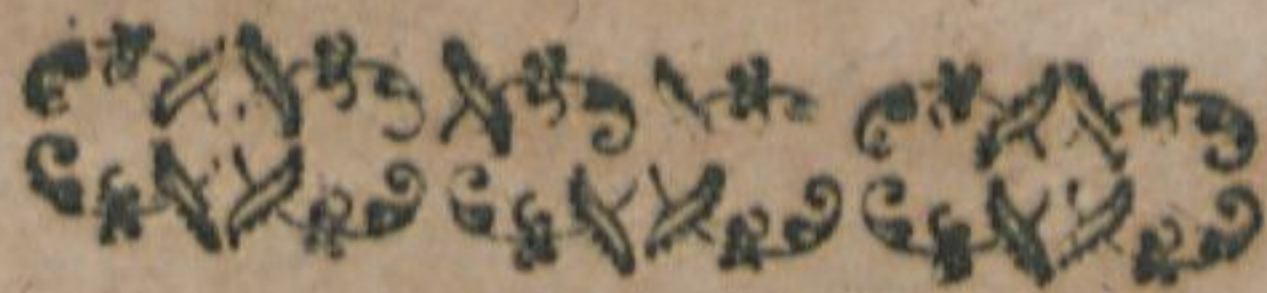
Amplissimi ac Consultissimi Viri

Dn. MICHAELIS LEDERERI

J. U. D. celeberrimi & Scabinatus Asses-
soris &c.

*Filiâ ad d. XXIII. Maij anni clō 1ō CXXXVII.
celebratas.*

VOTIVÆ BENEVOLORUM AMICO-
rumque gratulationes.

WITTEBERGÆ,

Typis AMBROSII ROTH, Acad. Typogr.

Anno M DC XXXVII.

XXXX

In secundas Nu-

ptias

Viri prudentissimi, ad hanc rem summi

Dr. VALENTINI DALL-

CHOU Senatoris & Cancellarii V. V. V. V.

gentis ad Adipiscendum

Cura

Ornatissimi Viri

ELISSABETHA

Amplissimi ac Celeberrimi Viri

Dr. MICHAELIS LEDERER

J. U. D. celeberrimae & doctissimae

facultatis

1733 ad 5. XII. Maj. anni 1733 CXXXIII

Actum

VOTIVE BENVOLIORUM AMICORUM

in hunc generalem

WITTEBERG

WITTEBERG

Typis Amr. Carl Rothl. Acad. Typogr.

Anno M. DC. LXXXIII

Viro Amplissimo Prudentissimo,

DN. VALENTINO DALICHO-

VIO Reip. Wittebergenſiâ Conſilijs & Actis,
de Sponſâ Bonâ gratulatur,

*(Allud. ad id Greg. Nazianzeni,
in ſermone eiſ τὸν ἐαυτοῦ πατέρα ἐπιταφίῳ.)*

Γυναίκα μὲν ἀνδρείαν τίς εὐρήσει; τῆς θείας ἠκαστα
λεγέσης γραφῆς καὶ τὸ δῶρον θεόθεν εἶναι, τὴν ἀ-
γαθὴν ὡς τῆ κυρίῃ συζυγίαν ἀρμόζεσθαι. τὸ δ'
αὐτὸν δοκεῖ καὶ τοῖς ἔξωθεν, εἴπερ ἐκείνων τὸ γυναικὸς
ἀνῆρ χρημ' ἔδεν λήϊζεται κάλλιον ἐσθλῆς, ἔδὲ χεῖρον τῆς
ἐναντίας. Mulierem fortem quis inveniet? inquit sa-
cra Scriptura, itemque bonum matrimonium non
aliter quam Dei munere ac beneficio concinnari
testatur. Quam in ſententiâ profani quoque Scrip-
tores fuerunt. Illorum ſiquidem hoc dictum eſt,
Nullam **BONA** uxore meliorem poſſeſſionem vi-
ro obvenire poſſe, nec ruruſ perniciouſiorem.
IMPROBA.)

*Nil uxore **BONA** melius, par nulla voluptas,*

*Conjuge nec peior peſtis in orbe **MALA**.*

Ille Charis tota eſt, Paradifi ſurculus illa eſt,

Hac una ex Furijs, hac Styge nata lues.

*Ergo tibi nuptam, **DALICHOVI**, gratulor aptam,*

Et poſt hac cæli gaudia ſumma precor.

Paulus Rôberus D.

Luxiſti

A 2

Luxisti merito, Dalichovi, uxoris acerba
Amiffæ fata, ast metam, finemque dolori
Rectè etiam ponis, concessaque gaudia captas,
Dum vacuum in thalamum ingreditur nunc lecta
Puella,

Conjugium istud sit felix, atque omnia, quæ Tu
Quæq; Tua, exoptat, Vobis det Jhova benignus.

Daniel Sennertus D.

Altera dum, statuende Deo, tibi ducitur uxor,
Sponse, precor, thalami fœdera Jova bees
Neu dolor, acre malum, seros malè turbet amores,
Neu careat nivea prosperitate thorus.
Conjuge cum stabilius virius valensq; superstes,
Vestra domus nullis stet violata malis.
Et hea sedata Libet brides ocia vita
Nobis dent, vestro & fata serena thoro.

*Johan. Georgius Pels-
hofer, D.*

Fœdera dum renovas DALICHOË gamelia
faustè;

Intrat & in thalamum casta puella tuum:
Gratulor ex animo. Sint fœdera ritè secunda.
Sit, voveo, hæc Corio grata CORINNA tuo.

*M. Erasmus Schmidt.
Græc. & Matb. Prof.*

Hæc

HÆc, quæ secunda sancis,
Ut vota sint secunda,
Et usquequaq; currant
Ex utriusque voto,
Voco procorq; sponse.

Augustus Buchnerus.

CUM Marstentaret Witebergam evertere, telis
Debellavit Amor pectora bina suis.
Scin' quæ & Dalichium signo, signoque puellam
Ortam Lederitanguine caufidici.
Dicite devictis, ut vincant quæ mala surgunt,
Victorum & duplici nomina jare gerant.

M. Mart. Caselius
Fac. Phil. Adj.

PONAMUS agris, DALICHOVE, lacrimis
Modum: sat ciulatu datum improbo.
Num quid gememus, donec omnes exedat
Artus dolorque sevus & luctus miser?
Non execrandos flere patriæ sufficit
Casus? an ipsa funera geminabimus
Germanieq; publica & qua nostra sunt?
Remove cupressos stibiles sit in nigris
Factuisse squalidisq; sordibus satis:
Quæ possit instaurare ruptis cædera
Tori, astat, ecce, novumq; dulci murmure
Ambit maritum, mille spondens gaudia.
Qualis pudica turtur os circumgemit
Usri, remiscens vota pleno gutture.

A 3

Amice,

*Amice, sic te tuaque rerum Conditor
Felicitatis aurea imbribus omnibus
Perfundat, irrigetq, multo nectare,
Ut ELISABETHA, dulce nomen, est tua.*

M. Joh. Ericus Ostermanus,
Coll. phil. Adjunctus.

SPONSA INDUCITUR.

ELISABETHA, novo hoc nihil exturbata tumultu
Qui patrios diro fulmine sternit agros,
In sponsi pergo thalamos est nubere dulce,
Ac licita in tantis illa medela malis.
Quis culpet, virgo si, quo magis esse beata
Detur, in alterius migro petita domos?
Non ea vis nostra est possit quæ spernere amores,
Atque cupidineas pertolerare faces.
Fortibus illa viris linquantur bella, petita
Nos demus facili colla premenda iugo.
Ergo veni DALICHOVE, mei pars maxima cordis,
Quoque mihi solo gaudia læta fluunt.
Tardus in amplexus quid cessas? perdimus omne
Quod vacuum sinimus tempus abire jocos.
Sit Deus interea nobis in amore secundus
Quæque vovent alij cuncta venire sinat!

M. Johannes Reineccius
Coll. phil. adjunctus.

Quas jam Dallicho, nuptias secundas
Ritu concelebras bonestiori,
Summi bas gratia Numinis secundæ

Atq;

*Atq; omni cumulet beatitate.
Vobis carmine liberaliori
Gratarer meritò lubensq; tadas,
Vir Clarissime & Elegans puella,
Sea fatalia Martij furoris
Eheu! carmina copiosiores
Vobis scribere denegant Phaleucos.*

*M. Michael Schneider Collegij
Philosophici Adjunctus.*

OMnia dum bellis nunc ardent, omnia susq;
Deque ruunt, finem mox habitura suum,
Sic moderante Deo, sacrata Hymeneia lecti
Virgine cum castâ fundere, Sponse, cupis.
Desuper Ipse Deus vestro benedicat amori,
Et jubeat fausto fidere abire thorum.

*M. Andreas Sennertus, Colleg.
Philosoph. Adj.*

TRistes sunt stella, sol quando absconditur orbe,
Effulgente suâ Lunag; luce caret.
Sic dum sponse tuus Titan descenderat olim
Hinc miserandus erat luctus in ore tuo,
Adibus in totis nec lux tunc clara micabat,
Obscuris tenebris condita quæq; fere
Sed roseus nunc rite redit post nubila Phæbus
Tristia, dum constans sponsa parat a tibi,
Quæ precibus flectat numen, quæ mitiget omnes
In somnes curas quæ recreet sobolem.
Tu felix igitur, tu terq; quaterq; beatus,
Quod thalamo sociam discis habere piam,
Adsint conjugio fausto nunc prospera fata,
Sit quoq; foecundus nec sine prole torus.

Hæc

*Hac precor, hac voveo, velis alti rector olympi
Hisce pijs votis pondus inesse meis.*

ex animo gratul. approperabat

Michael Ledererus.

*S*ponse suo quem lacte Themis quem nectare payit,
Etpasto studijs iussit adesse meis.

Deferit Oceanum Tibi lux, roseasq; quadrigas

Quæis vehitur, medio flectit agitur polo.

Lux, quâ teste tibi se jungit virgo, manere

Tecum hîc, & tecum virgo parata mori.

Ipsamaritali redimitus tempora flore

Ingrederis Sponsæ lætus amore novæ.

Quaque infers gressus hauris pia vota: serenas

Cum Sponsâ & longas vive marite Dies.

Non aliud mihi corde fuit votum: Ergo serenas

Cum Sposâ & longas transige in orbe dies.

M. Jacobus Amberger.

*N*onne vides Patriæ longè fumantia tecta

DALLICHO, qua passim Martia flamma vorat?

Non tristis rerum facies non horrida bella

Evitare jubent vincula conjugij?

Sed bene! Mens constans terretur fulmine nullò

Fortunæ, vulgus quod trepidare facit,

Nec didicit pinci Fortuna verus Amoris

Ignis, sed semper vincere quæq; solet,

apprecor, ut belli qui tempore colla dedisti

Conjugio, post hac pace fruare bonâ;

U. misera Patria, quo jam viduat a coloniis.

Incola post vestris ex thalamis veniat.

Paulus Schroter Lipsiensis.

Si

SI quis aut æstu premitur febrili,
Aut quid attraxit gelidi veneni,
Aut gravi sacrum properando in hostem
saucius hastâ est.

Confugit Machaonias repente
Ad manus, quæritque suo salutis
Corpori forte auxilium ac medelam
Aeger Anhelus.

Sic quoque insignis DALICHOV, colendum
Maximè Nomen mihi, sentit æstus,
Non quidem febris, sed amoris æstus.
Nec minus acres.

Ictus & mucrone potentiori,
Quàm vel hostili jaculo, vel arcu
Si foret tactus. Levis haud medela hæc
Vulnera sanat.

Dumque per totam peragravit urbem,
Quæritans, si quam reperiret artem,
Quæ medereturque sibi, suosque ex-
tingueret ignes.

Ecce fit voti reus, atque præsens
(Sic putat) maniscitur ad salutem
Pharmacon, lætusque animi arbitratur
Omnia salva.

Sed simul succos adhibet medentes,
Uritur mox insolitis novisque
Ignibus, tentatque magis magisque
Pectora tabes.

B

E

Et tamen curatur hic ipse morbo
Morbus, & (quis crederet?) ipso ab æstu
Sanitas vires capit, ac lenatur

Aeger ab ægrò,

Sic tuæ possis utinam diu ipse
Artifex vitæ veluti Galenus
Esse: felix conjuge copulatâ &

Prole futurâ!

*Andreas Corvinus Hon-
borgo Halbestad.*

Finibus à nostris Pax exulat aurea longè
Finibus in nostris, Gens rabiosa furit.
Ast non discedit jucunda libido, Cupido;
Sed quoq; nunc inter Bella cruenta manet,
Inter tot luctus & tot discrimina rerum,
Quod dictu mirum, castra Cupido tenet.
Excitat & bella hic sed quamam bella? Labella.
Haud urbes rapit, ast virginitatis opes.
Hoc monstrant nobis D ALICHOVI vota secunda
Qui jam Conjugij fœdera sancta subit.
ELISABETHA tibi, Sponse, est pulcherrima virgo.
Hæc poterit plenè Cor satiare tuum.
Hanc ornat Pietas, curarum dulce levamen,
Lausq; pudicitia est, altera pars anima.
In cruce Solamen, nec non tibi pulchra corona,
Sit quoq; Sponse tibi hæc, Incluta Sponsa, precor.
Honoris & boni ominis
ergò ita gratulatur

David Seyffert, Lips.

SS. Theol. Stud.

Omnia

Omnia nunc squalent, nunc deformissimus
annus

durus & incultis sentibus horret ager.

Omnia nunc mærent, nunc est tristissimus annus,

Omnibus & resonat moesta querela locis.

Mars furit atq; simul lævus fremit orbis & orcus,

Morsq; famesque suas convocat atra minas,

Nil intentatum sceleris, nil impij inausum

Linquitur, est mundus nil nisi triste nefas.

Ipsa homine in terris nihil infelicius ulquam est,

Et precium vitæ bestia majus habet,

Quæ mala non digno poterit deplangere versu,

Sive sit is doctus Naso vel ipse Maro?

Nec dubitas hominum quo nõ prudentior alter

Docte hospes tædis invigilare novis!

Annon par fuerat misero indulgere dolori?

Annon par patriæ funera fleret tuæ?

Sed neq; mollis amor te urit, neq; cypridos ignes,

Nec mala vesanæ gaudia mentis habes.

Utile non homini est (superi sunt verba parentis)

In loco exortem conjugis esse loco

His animum incensus, vultu nunc despicias alto:

Mars licet & stygius territet orbe DEUS.

B 2

Adde

Adde quod in curæ conjux fortem atque laboris
Jungitur, ipsa viri quo ferat æqua jugis,
ergo nos illud FELICITER: atq; vovemus,
Sint optata tui vota secunda thori.

Hæc gratulabundi scribebat.

Lucas Leo.

Dum Mars bellator fervens hinc inde per orbē
Armis grassatur, spargit quoq; bella nefanda
Temporibus nostris, Vulcano consecrat urbes,
Dum feriunt sensus nostros sclopeta tenellos:
Ecce ædes nostras Sposus DALICHOVIUS intrat.
Læticiæque novæ nobis jam semina spargit,
dum sibi dilectam sociali foedere jungit.
Profectò miror; sic & concludere cogor,
Quod gerat astuté parvus sua bella Cupido.
Gratulor idcirco vobis jam pectore toto.
Ac simul exopto, vivatis Nestoris annos.
Conjugij vestri nunc principium esto beatum.
Conjugij felix medium, quoque terminus esto.

*honoris & observantiæ
ergo f.*

*Christianus Lederus
V Vitteberg.
Quando.*

Quandoquidem percare parens, quæ cuncta gubernat,
Quæq; baud effugias, fata Deusq; volunt.
Ut, postquam vitam posuit cælog, recepta est.
Prima parens, faceres pacta secundatori,
Sit, precor, hoc felix cœptum, superiq; secudent,
Et vobis semper prospera cuncta fluant:
Ut, vestro foti gremio recteq; educi
Vos benè possimus dulce levare senes.

ita parenti charissimo
vovebat.

V Voffgangus Samuel Dalichuo.

Das leichte Federvolck schwingt sich nach aller
Krafft/
Mit dem Saturnus Heer zu machen Nachbars
schafft:
Nachdem der alte Greiß der Winter sich geleet/
Der durch sein rauche Haut diß zart Geschlecht bewege/
Zu weichen jekunde nun regieren in der Luft/
Die sonst gefangen hielt/ der Felsen schwarze Klufft.
Solt den stets fremdloß seyn / vnd sich nicht einst erschwingn/
Daß noch mehr werthe Volck / welchs kan die Feder
zwingn?
Dieß wer mehr als zu schwer; Clio gibt diß nicht zue/
Daß durch des Todes macht/ die Feder fallen thue.
Ist das Papier zu schwach; das Schöpffell wil nicht lauren/
B in So

So sag ich Jeder helt/ drum darff kein Feder traw
ren/
Weil noch mehr Mittel sein/diſ wuſt Herr Bräutigam auch;
Der iſt der Schriſt gewiſ/ Er weiſ des Leders brauch/
Wie man drauff ſchreiben muſ/ weil Er ſchon mehr geſchrie
ben/
Daß noch zu ſehen iſt; hat Erß dann mehr getrieben/
So darff Er keinen rath/ Er weiſ es ſelber wol
Wie man nach Schreiber art/ die Feder führen ſol/
Nun helff der Götter macht / daß man mög können leſen/
Noch vor des Jahres friſt / waß ſey Vorſchriſt geweſen.

Aus Brüderlich wolmeinen
hingefchrieben
von

Æ. S.

Sleich wie Phönix das Wunder
Aller Vogel / wenn er ſich
Aus der Aſchen herunder
Schwinget / weißlich / wunderbarlich.
Nicht die Nachtigall allein/
Singt Ihn an das giebet ſchall;
Sondern auch das Iſcheſcherlein
In den Wäldern vberall
Zwiſchert auch denſelben an
Vnd lobet den Newen Herrn
So gut es nur loben kan
Singt Ihn auch ein Lied zu Ehren.

So

So kom ich Herr Bräutigam
Ein vndüchtiger Poet
Vnd wünsche so viel ich kan
An der Hochzeitlichen Stadt
Daß Ihr mögt in Frieden leb'n
Ohne Leid vnd Traurigkeit
In Gesundheit Ewer pfleg'n
Euch allen vnd vns zur Freud.

Christoph Federer
von Wittenbergk.

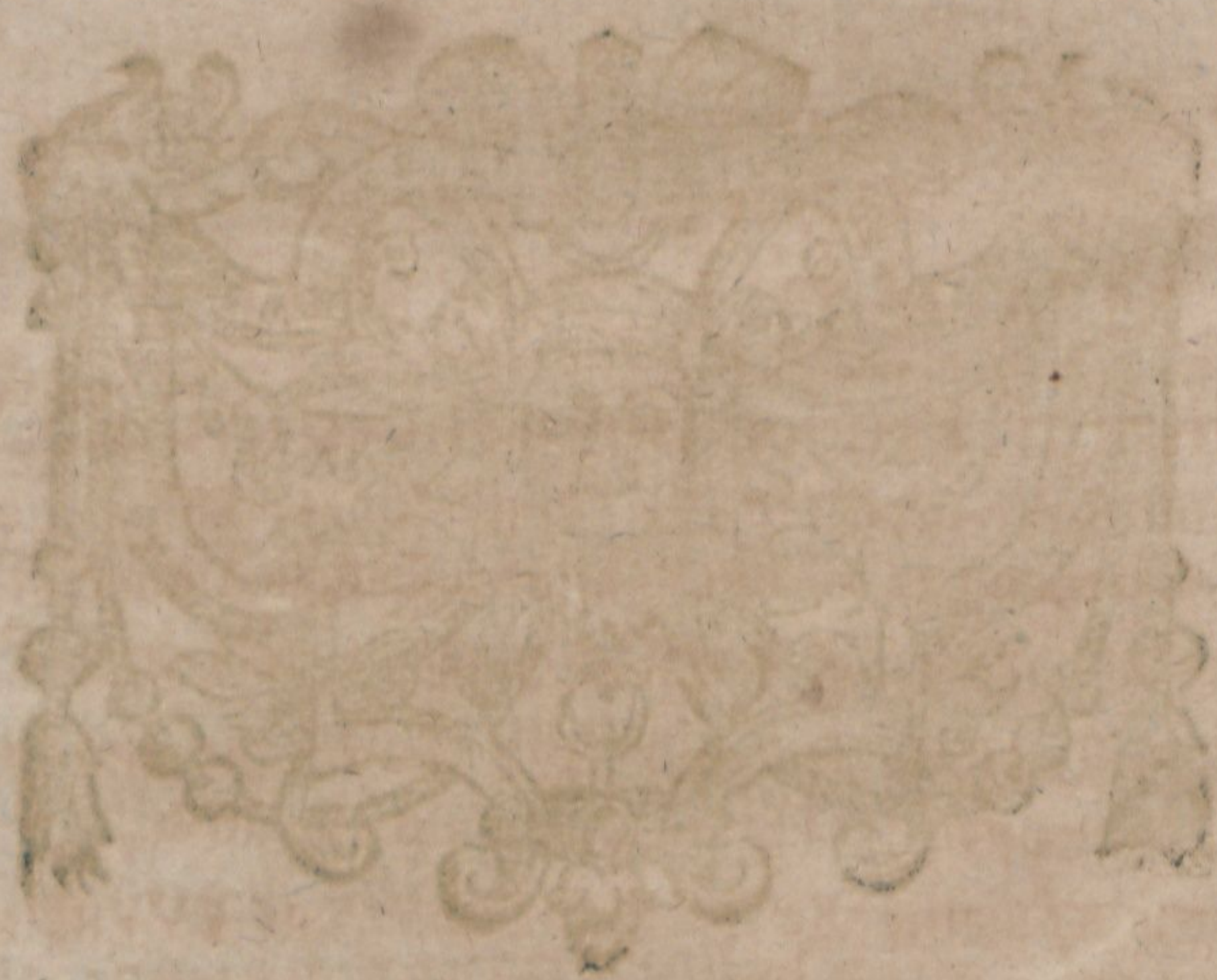
E N D E.

Edwards, D. D. ...
1847 ...
1848 ...
1849 ...
1850 ...

Wm. Edwards

1847

Cl 1926

ULB Halle 3
001 556 118

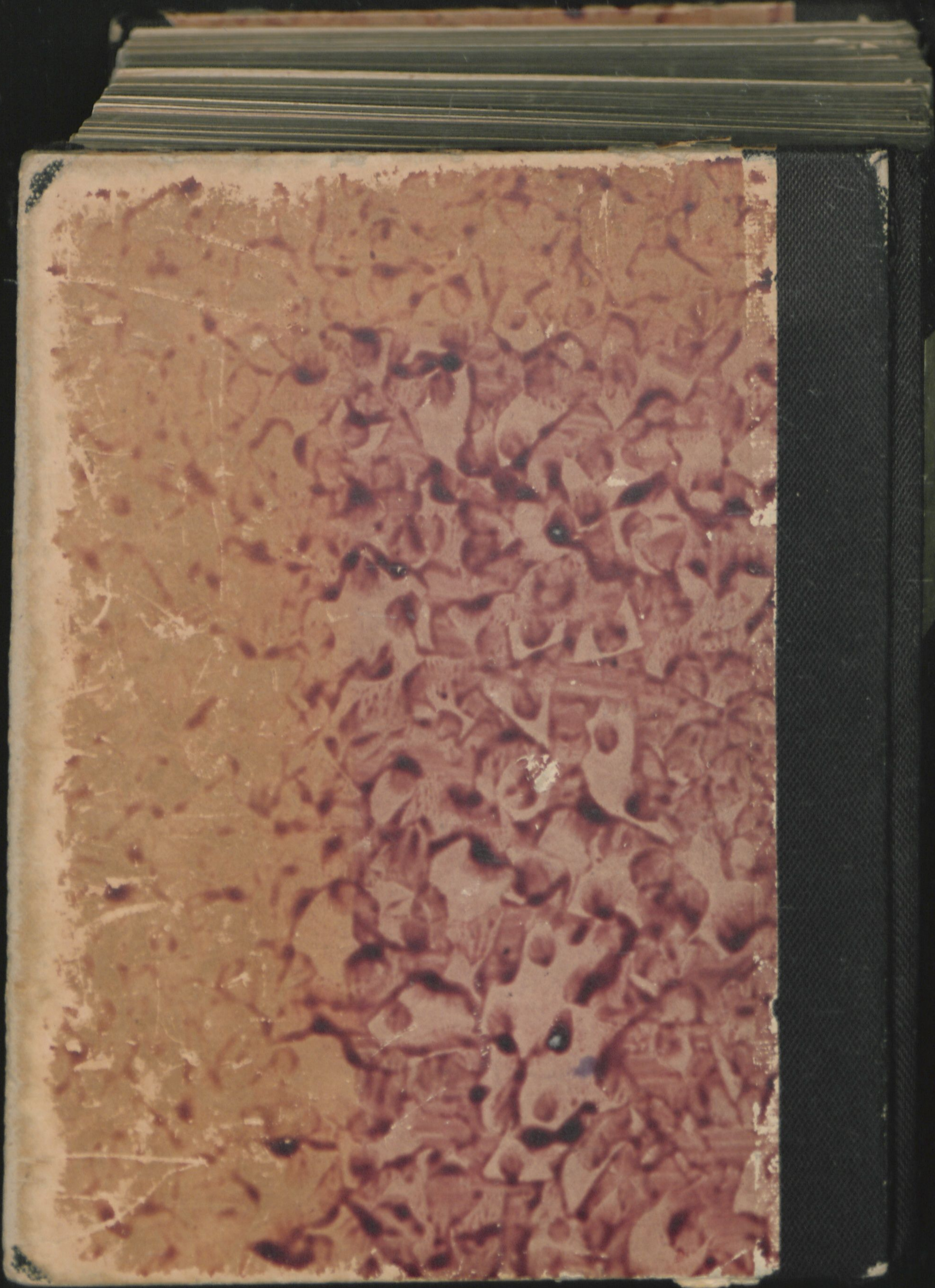
Stk. 6 = Handschrift

Sb.

Paul Friedrich
Buchbindereimeritor
Merseburg a. S.

1017

XIII. 23

AS Nu-

ac verum usis

NI DALI-

itati V Vittenber-

blicis,

gine

THA,

ltissimi Viri

LEDERERI

abinatus Altes-

i clo lo CXXXVII.

RUM AMICO-

ones.

Æ,

Acad. Typogr.

XVII.